

Salallasera (Salallessera, La Sala de Lacera)

Sant Llorenç Savall

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Per pista forestal seguint la riera de Salallasera
Emplaçament: Vallcàrcara

Coordenades:

Latitud: 41.70437
Longitud: 2.07706
UTM Est (X): 423211
UTM Nord (Y): 4617365

Classificació

Número de fitxa: 08223 - 40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: XII-XIX
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La casa ha estat restaurada, però actualment està descurada. Els incendis van afectar alguna dependència.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL Núm CPCC (Comissió urbanisme 05/12/1983)
Número inventari: 34395
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 002400DG21G070
Autoria de la fitxa: Laura de Castellet i Ramon

Descripció

Mas d'origen medieval ampliat al llarg del temps. La façana nord manté l'aparell medieval original i una porta adovellada, i al sud s'hi va afegir un gran cos de galeria i terrassa; malgrat les successives ampliacions no té cap llinda datada. En un cobert afegit a llevant s'hi conserven dos cups de grans dimensions i en perfecte estat de conservació, un d'uns 2 m de diàmetre i l'altre d'uns 1,50 m. La façana sud va ser ampliada en època moderna amb uns coberts baixos de característics arcs de totxo. Vora l'era hi ha una pallissa espaiosa que fou afectada pels incendis de 2003, amb una gran porta metàl·lica nova.

Història

La documentació de la casa arrenca de l'any 1050, en què s'esmenta la Sala de Lacera, és a dir, el mas més important (no caseta) del terme controlat per la Torre o terme de Lacera; és l'únic element que ha conservat el nom de Lacera en tot el municipi. El topònim Sala o Sales perdura en el temps. L'antiguitat de la façana nord es remuntaria, si no a l'edifici original, sí a una construcció ferma d'època medieval. Apareix documentat sovint i, tot i que en època moderna no fou un mas esplendorós, mai deixà la seva activitat agrícola. Al segle XX passà a ser segona residència.

Bibliografia

AA.DD (2003) Lacera, Butlletí del Cercle d'Estudis Històrics de Sant Llorenç Savall. núm. 1 (Els masos de Sant Llorenç, agost 2003), Sant Llorenç Savall, edició de l'entitat.

